

K·MEO

¿QUÉ ESCONDE EL CONDE?

La Vanguardia celebra alguna cosa

Fanfarria!

Señoras i señores, el señor Conde.

Fanfarria. Entra el Conte de Godó de cantó com sempre.

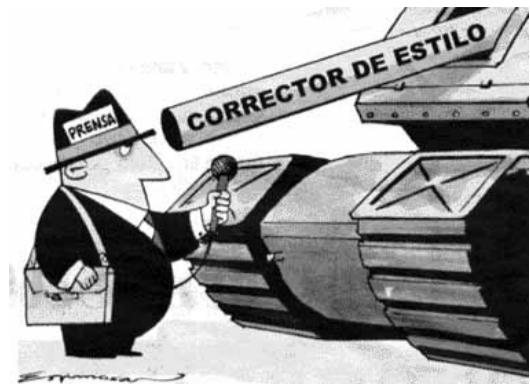
Majestad (al rei). Alteza (a la reina).

Autoridades (a tots els altres).

El prestigio de *La Vanguardia*, todos lo sabemos, proviene de su neutralidad de la que desde su fundación hace gala y que hoy se demuestra una vez más en esta humilde cena. Bajo la autoridad real está aquí presente toda la sociedad. Políticos, empresarios, científicos, deportistas... gracias al generoso patrocinio de Mapfre, Indra, Acciona, Audi, Renfe, Vueling, Cellnex y EY. Lo mejor de lo mejor, las empresas más familiares y dadivas del país y todo bajo la propuesta culinaria de

LAVANGUARDIA

La guerra cochina

El Chef. Y luego que digan que España no va bien. (Aplaudiments)

Ha tenido su Majestad la generosa bondad de decir que *La Vanguardia* honra al periodismo. Gracias Majestad, sois vos quien nos honráis a nosotros con vuestra presencia, pero os diré una cosa, Majestad, estoy de acuerdo con vos (rialles). Es cierto, *La Vanguardia* es la reserva de la verdad y de la objetividad. Hablamos desde cualquier lugar e ideología, somos, como quien dice, Dios. *La Vanguardia* tiene corresponsables en cada esquina del mundo, desde la Casa Real pasando por el Tribunal Superior de Justicia, las sedes de los partidos de derecha, las entidades financieras, el palco del

Bernabeu hasta... (S'atura, un col·laborador del diari li dóna un got d'aigua groga que el Comte s'empassa després de glosejar i segueix repassant els papers del discurs)... Perdonen, me he saltado de página... Bueno sólo quería decirles que *La Vanguardia* es libertad. *La Vanguardia* respeta la libertad y la ley, sea la republicana, la franquista, la del emérito o ahora la de este chico, nuestro monarca y su anoréxica esposa real. (Silenci).

(El Comte segueix removen papers que acaba per llençar a l'aire com si fossin confeti). Ala, y ahora a comer para almacenar fuerzas y así servir mejor a España. (Aplaudiments i visques. El rei somriu. *La Vanguardia* té vida per temps).

GARSA PROSTÀTICA

SEGUINT EL MANUAL MENDEL

Acceptem el cas Vallejo després de 50 anys

Història.- Carlos Vallejo, treballador de la Seat és detingut i torturat a la Comissaria de la Via Laietana. No setanta sis hores com marcava la llei. Vint-i-un dies. El relat de les tortures narrades pel mateix Vallejo, en el forat negre de la repressió franquista com era la Via Laietana, podrien formar part del repertori Mendel, la bèstia d'Aushwitz.

Se'l va acusar finalment per associació i propaganda il·legal. Tota una monstruositat com es pot veure. Ni els jutges poden condemnar-lo a més de sis mesos de presó. Una vegada alliberat, se'n van penedir i volien jutjar-lo novament però en Carles Vallejo ja havia fugit a Itàlia. Un detall esperpèntic propi de l'etapa franquista... Vallejo va ser acusat

també d'atemptar contra dos dels policies que el van torturar i els va haver d'indemnitzar amb 3 mil pessetes de la època (1970).

Els torturadors de Vallejo van ser, com a caps però sense intervenir directament, els afamats germans Creix, una família detestable per Catalunya i el Comissari Geminio Nicolás. També els que s'embrutaven les mans tenien noms però no cal embrutar aquesta pàgina.

Semblarà mentida però el tal Geminio, va acabar la seva carrera –en època democràtica dirigida pel PSOE– com a Director General de Protecció Civil. (per qui no ho tingui clar, la protecció civil és un servei dedicat a protegir als ciutadans).

Aquesta és la història. La nostra història, negra, cruel, molt cristiana, això sí.

L'actualitat és que: dues fiscals, Dolores Delgado (ex ministra de justícia) i Neus Pujol (actual fiscal provincial de Barcelona)

han acceptat la demanda de Carlos Vallejo aprofitant la Llei de Memòria Democràtica, en contra dels seus torturadors.

I oh sorpresal!, els fiscals, magistrats, advocats i gent de mal viure, intenten desesperadament impedir que el recurs progressi. Estan d'acord amb la tortura infringida a Vallejo? La troben justa? Accepten com a normal la tortura? O, simplement són tan animals com els policies que van torturar a un sindicalista?

